

De ved loven gennemførte forhøjelser af beskatningen af øl og af vin indgår ikke i beregningen af det nævnte særpristal.

På grundlag af forbruget i 1956 af de pågældende varer kan merindtægten ved de i loven omhandlede afgiftsforhøjelser anslås til omkring 30 mill. kr. for et år.

Afgiften af øl indbragte 248 mill. kr. i finansåret 1956-57 ekskl. afgiften efter lovens afsnit IV C (udskænkning i restaurationsvirksomheder o. lign.). Indtægten af literafgifterne for vin, som gennemførtes ved lov nr. 151 af 9. juni 1956, udgjorde ca. 50 mill. kr.

Efter det oprindelige lovforslag skulle afgiften af kl. A-luksusøl forhøjes med 5 øre pr. flaske. Under sagens behandling i folketinget blev denne forhøjelse — særlig af hensyn til nogle af provinsens bryggerier — nedsat til 4 øre. Samtidig udtog man af lovforslaget en bestemmelse, hvorefter den forhøjede afgift skulle have fundet anvendelse på en eventuel merudlevering i forhold til udleveringen i juni 1956 af øl fra bryggerierne i tiden fra lovforslagets fremsættelse i folketinget til lovens ikrafttræden. Denne overgangsbestemmelse fandt man det i betragtning af lovforslagets forholdsvis hurtige gennemførelse ikke påkrævet af fastholde.

Ved fremsættelsen af lovforslaget oplyste *finansministeren*, at det havde været overvejet at tage omsætningsafgiften på restauranter op til revision ved samme lejlighed, men regeringen havde foretrukket foreløbig at afvente beretningen fra det tekniske udvalg.

Af fremsættelsestalen, der var fælles for en række lovforslag, derunder de to nedenfor omtalte, skal i øvrigt anføres:

„De foreslåede afgiftsforhøjelser skulle kunne indbringe ca. 70 mill. kr. på tobaksvarerne og ca. 30 mill. kr. på øl og vin, således at den samlede årlige indtægt af afgiftsforhøjelserne under forudsætning af uændret omsætning kan anslås til ca. 100 mill. kr.

Da det som tidligere omtalt ikke er hensigten at lade disse afgiftsforhøjelser påvirke det lønregulerende pristal, er der i lovforslagene optaget bestemmelser om beregning af *et særligt pristal*, hvori afgiftsforhøjelserne udelades. Det drejer sig i alt om $1\frac{1}{2}$ point.

Endvidere er det i forslaget til lov om ændring i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger foreslået, at også tekstilafgifterne m. m. efter sparebevisernes bortfald skal holdes uden for det særlige pristal. Det drejer sig her om $3\frac{1}{2}$ points.

Arbejdere og tjenestemænd har udtrykt stor betænkelighed ved, at der således foretages et indgreb i den automatiske pristalsregulering, svarende til knap én portion dyrtidstillæg. Jeg forstår særlig de principielle indvendinger mod disse snart gentagne indgreb og